

Яугир сәсэн мирасынан

Бер нисә йыл элек “Башкортостан” гәзитендә “Якуповы Якупов та, ул һуң кайһы як була?” тигән язмам басылғайны. Унда һүз башкорт халкының тарих төпкөлөнән мәълүм ватансылык һәм каһарманлык традицияһына тоғро калыуын раслап, 112-се атлы дивизиябыз Дон буйында немец фашистары менән йән аямай һуғышкан дәүерҙә шул данлы ғәскәребезҙе хезмәтләндергән “Кызыл атлылар” гәзитенең мөхәррире, күренекле язуусыбыз Али Карнай кулына “Дон далаларында” тигән бәйет килеп юлығуы, үкенескә каршы, уның авторы хақында шул әсәрҙә “Кызылармеец Якупов Башкортостан иленән” тип әйтелгәндән башка ошоғаса бер ни мәълүм булмауы, әле генә мәсьәләгә асыклык индерелеүе хақында барғайны. Бактиһәң, ул хәзәрә Стәрлебаш районындағы Ибракай ауылында 1905 йылда тыуған Мөхәмәтшакир Нәзәрша улы Якупов тигән узаман булған икән. Был хакта башта сала-сарпы ғына “Башкортостан” гәзитенең баш мөхәррире Рәлиф Кинйәбаевтан ишеткәйнем. Азак уның менән бергә Ибракайға юл төшкәйне. Шунда яугир сәсәндең кызы Мәүсә апай һәм уларҙың кәрҙәше Идик Якупов менән әңгәмәләшергә насип булды.

Ауыл мәктәбендә һәм Идикта сәсәндең язмаларының кайһы бер күсеректәре һакланған икән. Улар менән дә танышырға форсат булды. “Башкортостан” да басылған язмамда шул хакта ла әйтелгәйне.

Сәсәндең безгә килеп еткән язма мирасы араһында (ә уларҙың барыһын да, рәхмәт төшкөрө, Идик Якупов һаклап алып калған) шиғыр, бәйет һәм такмактар бар. Аҡ кағыҙға теркәлеүҙәрәнә быуатка яҡын ваҡыт үтөп китһә лә, бөгөнгө уҡыусы күңеленә улар за хуш килер, моғайын.

Дон далаларында

Бирге якта иҫкән елдәр
Арғы якта иҫерме?
Иҫкән елдәр сәләмемде
Илемә алып китерме?
Кызылармеец Якупов
Башкортостан иленән.
Язам ошо бәйетемде,
Яраланғас билемдән.
Иҫән булһам, Тыуған илгә
Бер әйләнеп кайтырмын,
Безҙең баштан үткәндәрҙе
Телем менән әйтермен;

Ғәзиз балакайзарымды
Кысып-кысып һөйөрмөн,
Үзебезҙең күргәндәрҙе
Бәйнә-бәйнә һөйләрмен.
— По вагонам! — кыскырҙылар
Башкорт балаларына,
Май башында килеп төштөк
Ефрим калаларына.
Һандуғастар һайрай ине
Ул ерҙең урманында.
Фашистарҙы кырып һалдык
Шул ауыл урамында.

Олым буйы матур икән,
Арыш етеп килгәндә.
Күп немец башына еттек,
Безгә каршы килгәнгә.
— Башкорт атлылары, алға! —
Тип команда бирелде. —
Әйзә, егет, кыу дошманды,
Коткар Тыуған илеңде!
Көн барзык без, төн барзык,
Дошманды плен алдык,
Бирелмәгәндәрен кырып,
Юлдарға түшәп һалдык.
Күп егеттәр был һуғышта
Ранен булып киттеләр.
Тыуған ил өсөн егеттәр
Үзен корбан иттеләр.
Барыбыз бер семья булып,
Күгәрсендәй гөрләшеп,
Йәшәнек без, батыр дустар,
Күмәкләшеп, берләшеп.
Фронтты өзөп, дошмандың
Артынан төшөп алдык.
Осраған һәр бер ерзә
Дошманды кырып һалдык.
Яланды үлән каплаган,
Үләнде ысык каплаган.
Беззең ерзе мысқыл итеп,
Дошман килеп тапаған.
Пушкаларзан да аттык без,
ПТР-зан да аттык без.
Каршы килгән танкыларзы
Селпәрәмә ваттык без.
Каты торзок без, боецтар,
Бер кем артка сикмәне.
Үлһә, үлде беззең яугир —
Урынын ташлап китмәне.
Комэскадрон Ибраһимов
Безгә команда бирзе:
— Эскадрон, атакаға! — тип,
Яңғыратып бар ерзе.
Күп тапкырзар атакаға
Алып барзы ул беззе,
Өс тапкыр яраланһа ла,
Калдырманы ул беззе.
Беззең йөрәктә кайнайзыр
Уттай асыу дошманға —

Үс алайык дошмандарзан,
Үтәп халык кушканды.
Кемдер дошман тылына
Қуркыуһыз барып инә,
Кемдер дошман турында
Хәбәрзәр алып килә.
Һыуға төшһә, батмайзар,
Утка төшһә, янмайзар,
Аһа, яза атмайзар,
Бурысты үтәмәй кайтмайзар.
Стәрлелә карбуз үсә,
Алма үсә Бөрөлә.
Янғантаузан караһаң,
Беззең Өфө күренә.
Урал тауының йәмен,
Изел һыуының тәмен,
Шылтырап шишмә ағыуын,
Кисен қояш байыуын,
Халкыбыззың азатлығын,
Гүзәл тормош короуын,
Беззең йәшәү гөлдәргә тиң
Сәскә атып тороуын, —
Барыһын яклап, егеттәр,
Атакаға ташландык;
Ошо ерзә дошманды без
Сигендерә башланык.
Алты дошман һалдаты
Қыуаклыктың сықтылар,
Алтыһы ла миңә карап,
Автоматтан аттылар.
Бик һағынған сактарза
Тулған айға карағыз.
Тыуған илдең ирке өсөн
Атакаға барабыз.
Беззең йәмле илебеззе
Дошман күзе күрмәһен,
Беззең гүзәл еребеззе
Дошман тапап йөр(ө)мәһен!
Дошман хәзәр актык көсөн
Йыйып каршылык итә.
Беззең урамда ла, дустар,
Байрам көндәре етә.
Эй, туғандар, боецтар,
Хуш, исән-һау булығыз.
Еңеүзәргә алып сыкһын
Бара торған юлығыз!

Мәрзиәгә хат

Һаҗ(ы)нып һезгә, Мәрзиәкәй, [язам]
Күңелемдең нескә еренән.
Һеззән айырылып, яңғыз башым
Йәм тапмайым йөрөгән илемдән.
Йөр(ө)гән илемдә күп катын-кыззар,
Барыһы — ят, һис юк яқыны.
Бер(е)һе-бер йыуатмай күңелемде,
[Һезгә генә йөрәк ялкыны].
Һез инегез илдә сактарымда
Минең хәлдәрәмде белеүсе,
Тормошома йәнле дәрт биреүсе,
Минең өсөн өзөлөп көйөүсе.
Хәтеремдә йәмле йәй көнөндә
Һинең менән картуф күмгәндәр,
Тирләп, бешеп қояш нурзарынан,
Бергә төшөп, һыуза йөзгәндәр.
Тукта, сәләм язып бөтмәс әлек,
Әллә низәр яза башланым.
Хат язайым, тиһәм, бутала шул
Төрлө уйзан ғәзиз башқынам.
Һағынышлы сәләм балаларға,
Теләйем сәләмәтлектәрән.
Рәхәт, шатлык күреп йәшәһендәр,
Күрмәй донъя этлектәрән.
Таза булып үсеп, зурайһындар.
Қайтыуыма қаршы алырзар.
Ололары таныр, кескәйзәрә
Ғәжәһенеп катып қалырзар.
Ағай-әне, дуҗ-иш, һорағанға
Минән бик күп сәләм әйтерһең,
Тормоштары уйнап-көлөп кенә
Шатлык менән үтһен, тиерһең.
Сәләм һезгә Қызыл Армиянан,
Күп қан һеңгән фронт еренән,
Сәләм һезгә эшсән Дон иленән,
Көслө һуғыш барған иленән.
Шуның менән сәләм тамам һезгә —
Теләгемде теләп бөтөрзөм.
Тағы ни хәбәрзәр язайым, тип,
Бер аз вақыт уйлап ултырзым.
Минең хәлде беләһегез қилһә,
Исән генә хезмәт итәмен.
Исән-һау қайтыуымды теләгез,

Һеззән шундай теләк көтәмен.
Минең хезмәт хәзәр шунан тора:
Қис һәм көндөз поста торамын.
Шикле кешеләрзә қулға алып,
Үтәү өсөн приказ қушқанын.
Ил байлығын, тылдың тыныслығын
Һақлау өсөн хезмәт итәбез.
Бөгөн бында, ә иртәгә қайза
Приказ қушһа, шунда китәбез.
Дондан ары көслө һуғыш бара,
Яңғ(ы)рап тора атыш тауышы.
Әх, Мәрзиәм! Бик тиз генә булмаҗ
Һеззең менән бергә қауышыу.
Бәлки, тағы һуғышқа керербез,
Белеп булмай [әле] алдағын.
Әле ныклы төзәлеп бөтмәгән
Йәрәхәтле ике бармағым.
Яз етеүгә, бәлки, һуғыш бөтөр,
Көн йәмләнғәс, қайтып етербез.
Күргән қыйынлықты артқа ташлап,
Һеззең менән байрам итербез.
Енеү көнө булыр беззең байрам,
Дошман өсөн булыр еңелеү.
Қызыл ғәскәр һәр көн алға бара,
Юк бер азым артқа сигенеү.
Қыйрат, Қызыл ғәскәр, (дошман) яуын,
Яз за етмәс, илдән қыуырбыз.
Йәрәхәттән аққан қандарыңды
Висла йылғаһында йыуырһың.
Үзегеззән бер зә хат алған юк,
Мин белмәйем, нисек хәлегез.
Исәнмеһең үзең, балаларым,
Именме йорт, ил һәм малыбыз?
Ағай-әне, дуҗ-иш исән микән,
Ни эш бөтөрәгез қолхозда?
Ни нәмәлә тормош ауырлығы?
Ярзам итәләрме ат менән?
Ниндәй қыйынлықтар қисерәһең,
Язып, белдереп тор хат менән.
Язған хатым илтөп һаламын да,
Тиззән үзегеззән хат көтәм.
Хуш, Мәрзиә, пока! Қулың қысам,
Мин винтовка алып пост китәм.

Хатты көйләп язған, тип, ғәйепләмәгез. “Сәләм-хат” көйөнә көйләп укығыз.

Мәғлүм булһын. Үзем бик якшы хезмәт итеп йөрөйөм. Йылы кейемдәр алдык: куртка, бүрек, быйма, йылы салбар, силғау, подшлемник, бейәләй. Тик йылы күлдәк кенә алмағанбыз әле. Шинелден яурынына мамык һалып, һырытып алдым. Ашау якшы. Теләгәнсә етерлек. Даже икмәк артып кала. Якындан иптәштәр юк. Үзем кис һәм көндөз бишәр сәғәт поста торам... Фронттан 5—6 километр артта Дранкино [тигән] ауылда ятабыз.

Тағы ауылда ниндәй яңылыктар бар? Зариф менән Ғәли туғандарзың (бер туғандары: Зариф һуғыштан кайтып, Күмертауза йәшәп, шунда донъя куя, Ғәлигә кайтыу насип булмай, һуғышта һәләк була. — *Идик Якупов иҫкәрмәһе*) хат-хәбәрҙәре бармы? Айырып язығыз. Үзегеззән июль айында язған хатығыззан башка хат алғаным юк. Бик күп хәбәр язып, иҫәнлегегеззе белдереп, хат язып тороғоз. Минең язған хаттар барамы икән, айырып язығыз. Нимәләр һуйзығыз һуғымға? Ниндәй малдар асырарға уйлайһығыз? Ашау ағы нисек?

Был хатты ошонда тамамлап булыр.

Шәкерт сағындағы дәфтәренә язғандарынан

Эй, әсәйем!

Эй, әсәйем! Сәләм яззым,
Һағынып бик зарҙар булғас.
Һағынһаҡ та, күрешә алмайбыз,
Арабыз бик йыраҡ булғас.
Һауала һайрайзыр коштар,
Уларзы күреп, ғәзиз баштар,
Һағынып түгелер йәштәр,
Сабырлык бирһен үзе Алла!
Яза-яза һүзем бөтмәс,
Ҡағыз менән кара етмәс.
Хәсрәтем минең бөтмәс,
Сабырлык бирһен үзе Алла!
Тыуған илдән сығып киттем,
Йәшем ун дүрттәргә еткәс,
Қайтыуҙары кыйын икән,
Тыуған илдән сығып киткәс.
Мөнәжәтте яза-яза,
Қәләм тотқан ҡулым тала.
Күззәрәмдән йәшем аға,
Морат бирһен үзе Алла!
Қәләм алһам, язып булмай,
Тәқдирзәрзән узып булмай.
Тыуған илдән айырылғас,
Иламайса, түзеп булмай.
Сығыр инем, йөрөр инем,
Тыуған-үскән ерем булһа.
Асыр инем, уқыр инем,
Ҡитап-шәрифтәрәм булһа.
Мөнәжәтем яза-яза,
Ап-аҡ йөзөм кара була.

Хозай тәқдире менән
Иманлы юлдаштар була.
Самауырзы кайнатырға
Қәрәк имән күмере.
Һәзиә итеп биргәндең
Ҡысқа икән күмере.
Хозай насип итер микән,
Был кайғылар бөтөр микән?
Бәнем ғәзиз күмерзәрәм
Һаман шулай үтер микән?
Ер еләге әсе була,
Йомарланып бешмәһә.
Кеше хәлен кеше белмәй,
Үз башына төшмәһә.
Бейек таузың башына
Быяла мәсет кем һалған?
Әсем ялкын, тышым һалкын,
Был хәсрәтте кем һалған?
Алмағастың алмаһы
Әсе була, бешмәһә.
Янмаҫ инем, көймәҫ инем,
Әсәм иҫкә төшмәһә.
Ат бәйләнем кәртәгә,
Тал тамырын өзөргә.
Һин, әсәйем, иҫемә төшһән,
Үзәккәйем өзөлә.

Быны язғанда кыш ине,
Қәләмем ҡамыш ине.
Ғәйеп итмәгез, туғандар,
Қәләмем килешмәне.

Башкортостан

Башкортостан уртаһында
Безҙең Ырымбур калаһы.
Арыслан килһә, каршы тора
Безҙең башкорт балаһы.
Урал тауының башында
Безҙең башкорт флагы.
Бөгөнгө көн хасил булды
Безҙең башкорт теләге.
Каруанһарай мәсете
Ырымбур калаһында.

Бөтмәс ғәйрәт, бөтмәс һиммәт
Без — башкорт балаһында.
Һис тә дошмандан куркмайбыз,
[Тукмайбыз үс канғансы].
Илебезҙе [без] һаҡлайбыз,
Бер тамсы кан қалғансы.
[Базарзарзан, йәрминкәнән]
Алдым итек-барбарис.
Башкорт — арыслан балаһы,
Башкорт — қаплан, юлбарыс...

Тырышайыҡ без, шәкерттәр

Без, шәкертәр, укып һабак,
Қайһыбызды қылабыз аҡ.
Ярҙам бирһен безҙәргә Хак!
Тырышайыҡ без, шәкерттәр.
Һабак укыу, шәкерттәш,
Кәрәк оло, кәрәк көс.
Һабак укыр яҡшы кеше,
Тырышайыҡ без, шәкерттәр.
Безҙәр керзек яҡшы юлға,
Ғилемлекте алайыҡ қулға.
Диккәт итеп уңға, һулға,
Тырышайыҡ без, шәкерттәр.

Гүзәл йөрөр безҙең мәктәп,
Һәр бер төрлө китаптар күп.
Файза алайыҡ без укып,
Тырышайыҡ без, шәкерттәр.
Без уларҙан һис кәм түгел,
Укыйыҡ һабак, биреп күңелен.
Һәр нәмәне бик асыҡ бел,
Тырышайыҡ без, шәкерттәр.
Милләт хезмәт көтөр безҙән.
Төшһөн бурыс үзебезҙән.
Файза юктыр коро һүзән.
Тырышайыҡ без, шәкерттәр!

Был нурлы мәктәп

Был нурлы мәктәп,
Укыйыҡ күмәкләп,
Булайыҡ без шәп.
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Был көн: “Назанлыҡ —
Бик зур яманлыҡ”, —
Тип без уяндыҡ.
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Ғәзиз милләткә,
Ихлас хезмәткә,
Тауҙай һиммәткә.
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Укыйыҡ, туғандар —
Укыр замандар,
Янһын яһилдар.
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Бөтһөн назанлыҡ,
Бер булһын халыҡ!
Бергә кузғалып,
Укыйыҡ, шәкерттәр!

Дошман өсөн дә
Ғафил кисенмә,
Көндөз, кисен дә
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Без йәш булһаҡ та,
Укыйыҡ йәш сақта,
Қалмайыҡ артта.
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Төрөк, татарҙар
Артта қалғандар.
Ошо замандар
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Төрөк арыслан
Исемен алған
Үткән бер заман.
Укыйыҡ, шәкерттәр!
Шулар қанынан —
Безҙәр, әй, туған,
Уян, тиз уян!
Укыйыҡ, шәкерттәр!

Барсабыз бергә,
Кәрәк берегергә,
Филем бар ергә.
Укыйык, шәкерттәр!
Гүмерзәр кыска —
Ятмайык бушка.
Яз за һәм кыш та
Укыйык, шәкерттәр!
Йөр(ө)мәйек уйнап,
Урамдар буйлап.
Киләсәкте уйлап,
Укыйык, шәкерттәр!

Укымағандар —
Фәкирзәр улар,
Бушка калғандар.
Укыйык, шәкерттәр!
Рәхәт күрәлмай,
Бер ни уйламай,
Йөрөй хайуандай.
Укыйык, шәкерттәр!
Тизерәк алга
Кәрәк атларга,
Кәрәк ятларга.
Укыйык, шәкерттәр!

Мәзрәсә менән хушлашыу

Эй, һөйөклө мәзрәсәбез,
Нисек ташлап китәбез?
Хәзер сығыр вакыт етте,
Инде ни хәл итәбез?
Һабакташтар һәм дуҫ-иштәр,
Хуш, имен-һау булығыз!
Мәзрәсәнән сыккандан һуң,
Изге булһын юлығыз!
Без укынык, арыманык,
Арыманык, талманык.
Әлхәмделиллаһи шөкөр!
Дәрестәр калдырманык.
Мөгәллимдәр һәм дуҫ-иштәр,
Хуш, иҫән-һау булығыз!
Мәзрәсәнән сыккандан һуң,
Хәйер-доға кылығыз.
Без укынык синифтарза,
Аккош кеүек тезелеп.

Һай, афарин остаздарға!
Өйрәттеләр өзөлөп.
Яззар етте, тамсы тама,
Коштар тауышланалар.
Март та бөттө, апрель етте,
Дәрестәр ташланалар.
Эй, туғандар, айырылабыз
Был вакытта инде без.
Айырылыу, һай, айырылыу, һай,
Бик кыйын ул, белегез.
Был вакытта хәлфә, шәкерт —
Һәммәбез бергә инек.
Укый инек шатлык менән,
[Бер кайғы белмәй] инек.
Бөттө хаклык, бөттө шатлык —
Хәкикәтте яклағыз,
Йыйылығыз, кузғалығыз,
Әйзә, алга атлағыз!

Был шиғырҙың астында “Язым 1923 йыл мартының 15-ендә. Шакир Якупов” тигән иҫкәrmә бар.

Мөхәббәт такмактары

Алма ағасы сәскә атһа,
Урам күренмәҫ ине.
Һин яныйға кушылмайса,
Күңел һүрелмәҫ инде.
Герман аттарының ялы
Майлап тараған кеүек.
Һин яныйзың тауыштары
Былбыл һайраған кеүек.
Ырымбурзан кауын килгән,
Бисмилла итеп, ауыз ит.
Һөйәм, һөйәм, тип әйтәһең,
Бер һүземде кабул ит.

Бейек таузың баштарында
Үҫеп килә ак кайын.
Без урамдан үткән сакта,
Сығарһығыз, янкайым.
Алма үстөрһәм, белер инем
Алманың ағастарын.
Фал астырһам, белер инем
Һөйөүең хаклыктарын.
Аклы һаплы бәке алдым,
Алма бүләрем, тиеп.
Хафаланып йөрөгән инем,
Күрмәй үләмен, тиеп.

Осоп барған һандуғастар
Қунарына тал тапмай.
Йәр табалмағандан түгел,
Башка йәрзе тән тартмай.
Қаз балаһы йолкоп ашай
Йәшел сыжкан үләнде.
Хозай насип итер микән
Саф карашлы гүзәлде.
Қулдарыңда көмөш йөзөк,
Беренен генә миңә бир.
Һөйөү күнелем һинә бирзем,
Һин дә күнелең миңә бир.
Қулыңдағы көмөш йөзөк
Уңға, һулға әйләнһен,
Сәстәрем һинә бәйләнһен,
Хозайым насип итһен.
Стәрленең юлдарында
Сакырым һайын бер тирәк.
Ғишык тотоп қауышкандар
Был донъяла бик һирәк.
Беләзегендең шәүләһе
Төштө, яныйым, битемә.
Әй, яныйым, ғишқың каты
Төштө бөтә тәнемә.
Барма, яныйым, һыу буйына,
Яр ишелеп, төшәрһен.
Һулаған һулышым һайын
Истәремә төшәһен.
Һөйәһеңме, һөймәйһеңме?
Һөйөп, белгертмәйһеңме?
Үз-үзенде зурға һанап,
Әллә тиң күрмәйһеңме?
Һандуғастар килеп һайрай,
Төн уртаһы ауышҡас.
Хатка язып, һүззәр бөтмәй,
Бөтөр әле қауышҡас.
Һары башлы, һары түшле
Һандуғастың балаһы.
Өзөлөп язған йырзарымды
Қабул кылып алаһы.
Тәз(е)рә төбөм гөл генә,
Сәскәләре бер генә.
Һинең кеүек булһа, булыр
(Ә)рәсәйзә бер генә.
Етегән йондоз койроғо
Күренә йәйге тандарза.

Йәнекәйем, йыр йырлайым,
Йөрәккәйем янғанға.
Былбыл һайрай талдарза
Йәйге матур көндәрзә.
Былбыл кеүек мин дә һайрим
Һине күргән көндәрзә.
Йәш егеттәр курай уйнай,
Көйөн оталмам инде.
Һин онотһаң, оноторһоң,
Мин оноталмам инде.
Түбән оска барған сакта,
Яныйым, безгә лә кер.
Һүззәребез бөткәнсе, без
Һөйләшербез микән бер?
Алтын алка колакта,
Тамсылары беләктә.
Үзен, иркәм, бик йыракта —
Мөхәббәтең йөрәктә.
Қашың менән күзенде,
Мин һөйәмен үзенде.
Мин һөйгәнде һин шуһан бел:
Ала алмим күземде.
Қулыңдағы беләзегең
Секретный бикләнә.
Башка йәрең барзыр, тиеп,
Күнелдәрем шикләнә.
Күгәрсендең балалары
Аҡ кына ла күк кенә.
Ах, йәнейем, һин бит миңә
Күз нуры кеүек кенә.
Һандуғастың балалары
Баһып һайрай тирәктә.
Мөхәббәтең бигерәк каты,
Қан төшөрзә йөрәккә.
Телеграмм бағанаһын
Акка буятыр инем.
Қосақлап йоклатыр инем дә,
Үбеп уятыр инем.
Тибрәтегез, тибрәтегез,
Тибрәтегез кайынды.
Илатмағыз, йыуатмағыз,
Минең яныкайымды.
Безең урам — киң урам,
Тезелгән телеграмм.
Уйламаһам ғына, түзәм,
Уйлаһам, тиле булам.
Яныкайым, һин генәһен
Күнелемдең көзгөһө.

Ҳин генәһең, бер генәһең
Йөрәгемде өзөүсе.
Ибракай урамдары
Эзмәле лә эзмәле.
Яныкайым, кауышырбыз —
Өмөтөндө өзмә әле.
Сабаталарзың йүкәһе
Кайһы урманда һуйылған?
Кисә бигерәк һурып үптем —
Ирендәрем ярылған.
Қызыу урак урғанда,
Қолактарым тирләйзер.
“Кисә кемдән үптерзең?” — тип,
Әнкәй мине тиргәйзер.
Һары атым һаз буйында,
Қамыткайы муйынында.
Үлһәм, үләм, шаһит булам
Һин, яныйым, куйынында.
Урманда ағас күп булыр,
Мин киҫкәһе бер булыр.
Илдә матур күмәк булыр,
Йән һөйгәһең бер булыр.
Минең еккән атымдың
Маңлайында ағы бар.
Ғалимлығың баштан ашқан,
Матурлығың тағы бар.
“Уф, Алла!” — тип һуызар алһам,
Һу ситтәре болғана.
Һин яныйзы үбә-үбә,
Башым булды диуана.
Екһең, аттың ек ерәһен,
Қрандастың тәрәһен.
Ғүмер ике килмәй, тиеп,
Һөйзөм йәрзең сибәрән.
Бакса тулы сөгөлдөр —
Һөйгән ашым түгелдер.
Йәр өстөнә йәр һөйөргә
Башым ике түгелдер.
Өй артында алмағас,
Қиҫтем, алма булмағас.
Ятһам, йоколарым килмәй,
Һөйгән йәрәм булмағас.
Тәз(е)рәһең төптәрәндә
Ғөлдәр тора тезелеп.
Һин, яныйым, иҫкә төшһең,
Илайым мин өзөлөп.

Қүктә оскан аккошто
Нисек итеп тотайым?
Йәштән үк һөйгән йәрәмде
Мин нисек онотайым?
Һандуғастар һайрайзыр,
Қуһыр талын яратып.
Һинең өсөн мин йөрөймөн
Төнө буйы йән атып.
Йүгерә-йүгерә йыялманым,
Ер еләге бешкәндә.
Ергә ятып мин илайым,
Яный иҫкә төшкәндә.
Туғайзарза бер йәм дә юк,
Муйыл сәскә атмағас.
Көндөз күреү менән түгел —
Кис куйында ятмағас.
Тәз(е)рәлә һүрәһен,
Алам тиеп, үрелдән.
Ожмахтағы хурзар кеүек,
Қүззәрәмә күрәһен.
Йәһекәйем, яулығына,
Уттар төшөп, яһмаһын.
Йәһекәйем, кулбаһыңа
Яттар кулын һалмаһын.
Бейек таузың итәһендә
Һөймәһәндәр һөйһөндәр.
Без һөйгәһгә һөйкәһмәһез —
Бар бит без һөймәһәндәр.
Уфа кайза, Уфа кайза?
Уфа Алкиһдан ары.
Кемдәр өсөн өзөләһең —
Алһу йөззәрәһең һары.
Һу буйында күп йөрөнөм
Биз(е)рәләрем менән.
Ташламам, йәһем, ташламам,
Дошман һүззәрә менән.
Сылтырап аққан шишмәһең
Асты даръя булмаһын.
“Һөйәм, һөйәм!” — тип әйтәһең,
Һөйөүең хәйлә булмаһын.
Еккән атым — ерән кашка,
Дилбегәһе — ал таҫма.
Килер булһаң, йә, кил дә куй,
Килмәҫ булһаң, алдашма.
Алмағастың ағасыһан
Қашык юһдым мин һиңә.
Уһ алтыла, уһ етелә
Ғашик булһдым мин һиңә.

Йәшел дуга, серәкәй куна,
Серәкәй түгел, күгәуен.
Хозай насип иткән булһа,
Мин булырмын кейәуен.
Алманы ашатырзар,
Ашама, яныкайым.
Хәйлә менән ташлатырзар,
Ташлама, яныкайым.
Зәңгәр күлдәктең зәңгәре,
Үтә күренә тәндәре.
Кисә генә һурып үптем —
Килә алма естәре.
Бейек таузың баштарында
Кара урман микән ни?
Алһыу йөззәреңә карап,
Һарғайырмын микән ни?
Уфа тигән тау араһы —
Имән менән шау кайын,
Ташламам, тигән һүзем бар,
Ташламам, яныкайым.
Атты екһәң, ек ерәнән,
Ялы ергә тейгәнән.
Егеттең йөзә һарғая,
Алалмаһа һөйгәнән.
Алма баксаһына инеп,
Алһыу алма киртәмен.
Алһыу алмаға окшаған
Йәнем, һинең биттәрең.
Ана килә автомобиль,
Тейәгәндәр пат(ы)рон.
Шулай ятка калыр микән
Минең һөйгән матурым?
Тал бөгөлә, тал бөгөлә.
Ниңә бөгөлә икән?
Һеззең өсөн беззең эстәр
Ниңә өзөлә икән?
Акбуз аттарымды менеп,
Эсерә барам койоға.
Унда һине күрмәй кайтһам,
Күнелдәрем бойоға.

Абау, Алла, йөрәгемдең
Яныуынан йөзәнем.
Гелән былай яныр булһа,
Ни хәл итеп түзәрәм?
Аллы һинең яулығың,
Гөллө һинең яулығың.
Һалкын ғына һөйләшәһең,
Юкмы әллә һаулығың?
Һыу өстөнән ағып килә
Сүбәк әллә күбекме?
Күп эзләнем, табалманым,
Йәнем, һинең кеүекте.
Йәнем, ал итер инең,
Йәнем, гөл итер инең.
Һандуғаскай булһаң әгәр,
Бер килеп китер инең.
Әйзә, иркәм, уйнап кал,
Уйһыу ергә еткәнсе.
Таңдар атыр, Сулпан калкыр,
Без ай(ы)рылып киткәнсе.
Йәнекәйем, сәсең бөзрә,
Ука кәрәк үрергә.
Интизарзар булдым инде
Нурлы йөзөң күрергә.
Ағизелгә төшһәм, иркәм,
Тартһана беләгемдән.
Тамыр йәйгән гөлдәр кеүек,
Сыкмайһың йөрәгемдән.
Һыу буйзарын буйлай торғас,
Туңдым, йәнем, туның бир.
Сит илдәргә китәм инде,
Бәхиллеккә кулың бир.
Был күлдәкте ниңә алдың,
Көн дә һөйөп кеймәгәс?
Йәш күнелде ник азырзың,
Ихлас менән һөймәгәс?
Алмас менән киҫәләр
Тәз(е)рә быялаһын.
Кил, яныйым, яныма ултыр,
Кемдәрзән оялаһың?

*Яугир сәсэн Мөхәмәтшакир Якуповтың ижади мирасы өлгөләрен
баһмаға М.Акмулла исемендәге Башкорт дәүләт педагогия
университетының Фольклор үзәге етәксеһе профессор Әхмәт
СӨЛӘЙМӘНОВ әҙерләне.*

